R5223

The Gifts of Whitsuntide

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் வரங்கள்

1 கொரிந்தியர் 12: 1-11

''வரங்களில் வித்தியாசங்கள் உண்டு, ஆவியானவர் ஒருவரே.'' – 1 கொரிந்தியர் 12:4

மனுக்குலத்தைக் குறித்த தேவனுடைய மாபெரும் திட்டங்களில் பெந்தெகொஸ்தே என்பது ஒரு மிகவும் முக்கிய காலமாகும். அதற்கு அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுவது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு தொடர்புடைய நிகழ்வுகள். அதாவது யோர்தானில் அவரது ஞானஸ்நானம், பரிசுத்த ஆவியினால் அங்கே அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல், கல்வாரியில் அவரது அர்ப்பணத்தின் உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றுதல், மூன்றாம் நாள் மரித்தோரிலிருந்து அவரது உயிர்த்தெழுதல், அவரது மகிமையான ஆவியின் பிறப்பு, அதாவது தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்கு பெறுதல் முதலானவை.

இயேசு செய்த இவைகள் எல்லாம்,மானிட குடும்பத்திலிருந்த அவரது உடன்சுதந்தரராக எந்த அங்கமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு அல்லது யாராவது தேவனுடைய பிள்ளையாக அவரால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு நடக்க வேண்டியிருந்தது. ஆதாமை அவர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து மற்றும் விசுவாசம் உள்ளவராக இருக்கும் வரை, "தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக" மானிட தளத்தில் அவரது பிள்ளையாக அங்கீகரித்தார். ஆனால் அவர் கீழ்ப்படியாத போது, தேவனுக்கும் அவருக்கும் இடையேயான உடன்படிக்கையை உடைத்த பொழுது தெய்வீக தண்டனையாகிய மரணத்திற்கு கீழாக வந்தார். (ஓசியா 6 : 7) அந்த காலத்திலிருந்து இயேசுவின் காலம் வரை மனிதரிடையே தேவனுக்கு பிள்ளைகள் யாருமில்லை. ஏனெனில் அனைவரும் ஆதாமின் அபூரணத்தில் பாரம்பரிய பண்பினால் அபூரணத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களாக இருந்தார்கள்.

பிறகு தேவன் அவரது குமாரனை, ஸ்தீரியினால் பிறந்தவராக, மாசற்ற ஜீவியாக, தகப்பனாகிய ஆதாமிலிருந்து வராதவராக அனுப்பினார். ஆகையால் அவரது குமாரன் ஆதாமின் பாவத்தில் சம்பந்தப்படாதவராக இருந்தார். இவர் "பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிகளுக்கு விலகினவராயிருந்தார்." தேவன் அவரை தமது மகனாக அங்கீகரித்தார். அவர் யோர்தானில் தமது ஜீவனை அர்ப்பணித்து அதை தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தினால் அடையாளப்படுத்தின போது, தேவன் அந்த பலியை அங்கீகரித்து, அவர் மேல் பரிசுத்த ஆவியை பொழிந்தார்.

அப்போதிருந்து அவர் இரண்டு அர்த்தத்தில், முதலாவது மாம்ச பிரகாரமாக, இரண்டாவது ஆவியின் பிரகாரமாக தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார். ஆனால் தேவனுடைய ஒழுங்கில் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர் தான் மாம்சீக ஜீவனை முழுமையாக அர்ப்பணித்து ஜெயம் பெற வேண்டும். இயேசுவின் இந்த வேலை கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அங்கே முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் தமது ஜீவனை கொடுத்தார்.

ஆனால் தேவன் உலகத்தை இன்னும் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் பாவிகளாக இருந்தார்கள். இயேசு பரத்துக்கு ஏறி தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் தோன்றி பாவங்களுக்கான பரிகாரம் செய்யும் வரை தொடர்ந்து பாவிகளாகவே இருந்தார்கள். எனினும் அவர் அப்பொழுது சகல பாவங்களுக்காகவும் நிவர்த்தி பண்ணாமல், சபையின் பாவங்களுக்காக மட்டுமே நிவர்த்தி செய்தார் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதாவது பிதாவானவரால் அழைக்கப்பட்டு, அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்களின் பாவங்களுக்கு மட்டுமே நிவர்த்தி செய்தார். உலகத்தைப் பொறுத்தவரை அவர்களது பாவங்கள் இன்னும் அவர்கள் மேலேயே இருக்கிறது.

ஆகையால் இந்த யுகத்தில் பாவங்களுக்கான மன்னிப்பை பெறுவதற்கான ஒரே வழி கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு சீஷனாக ஆவதுதான். இப்படியாக அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல இயேசுவின் சீஷர்களாகிய நாம், உலகத்தின் மேல் இன்னும் உள்ள தண்டனையிலிருந்து தப்பித்திருக்கிறோம். தேவன் உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள வேறான வழியையும் வேறான காலத்தையும் வைத்திருக்கிறார் என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு காண்பிக்கின்றன. தேவன் ஆயிர வருட யுகத்தில் உலகத்தின் இருளை நீக்கவும், அவர்களது பாவங்களை நீக்கி, அவர்களை மானிட பூரணத்திற்கு உயர்த்தவும் தொடர்பு கொள்வார். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் தேவன் சபையோடு மாத்திரம்தான் தொடர்பு கொள்கிறார். இன்றைய பாடத்தில் அப்போஸ்தலர் விவாதிப்பது சபை வகுப்பைப் பற்றியதாகும்.

பெந்தெகொஸ்தேயிலிருந்துதான் சபை வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆகையால் இது சபை விவகாரங்களில் ஒரு முக்கியமான சகாப்தத்தை குறிக்கிறது. இயேசு தமது ஊழியக் காலத்தில் அவரது சீஷர்களை அழைத்து அநேக காரியங்களை அவர்களுக்கு அறிவித்தார். ஆனால் அவர் அவர்களை விட்டு பிரியும் போது, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் சரியான காலத்தில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, சரியானபடி பிதாவானவரால் அங்கீரிக்கப்படும் வரை அவர்கள் ஊழியத்தை ஆரம்பிக்காமல் காத்திருக்கும்படி கற்பித்தார். அவர்கள் பெறப்போகிற இந்த அபிஷேகம் தான் அவர்களது அதிகாரமாக இருக்கும். இது அவர்களுக்கு பிதாவானவர் மற்றும் அவரது குமாரனுடைய ஸ்தானதிபதிகளாக மற்றும் வாய்க்கருவிகளாக இருக்கும்படி அத்தியாவசியமான தகுதிகளை கொடுக்கிறது.

பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன் பிதாவானவர் அவர்களை அங்கீகரிக்க முடியாது. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியங்களை அவர்களை சார்பாக சமர்ப்பிக்கும் வரை அவர்கள் உலகத்தில் உள்ள மற்றவர்களைப் போலவே இன்னும் பாவிகளாக, தண்டனைக்குட்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதம் வந்தபோது, இயேசு பிதாவானவரிடம் ஏறியிருந்தார் என்ற உண்மை வெளியரங்கமானது. பிதாவானவரும் அவரை கிருபையுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அவரது மாபெரும் பலியின் வேலையை பாராட்டி, அதை விசுவாச வீட்டாராகிய சபையின் பாவங்களுக்கு பரிகாரமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். இந்த பாவ மன்னிப்புக்கு அடிப்படையாகவும், தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்திற்கும் சீஷர்களாக அர்ப்பணத்திற்கு அடிப்படையாகவும் பெந்தெகொஸ்தேயின் ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலானது அவர்கள் மேல் வந்தது.

ஆவியின் வரங்கள்

நாம் ஆவியின் வரங்களையும் ஆவியின் கனிகளையும் வேறுபடுத்தி பார்க்க வேண்டும். ஆவியின் கனிகள் என்பது இருதயம் மற்றும் குணலட்சண அபிவிருத்தியாகும். இது ஏறக்குறைய மெதுவாக, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட

ஒவ்வொருவரின் குணநலன் மற்றும் சுற்றுப்புற சூழலுக்கு ஏற்றவாறு இருக்கும். அப்போஸ்தலர் நமக்கு கூறுகிற இந்த ஆவியின் கனிகளை காணலாம். அவையாவன: "சாந்தம், தயவு. பொறுமை. நீடிய பொறுமை, சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பு."

இந்த கனிகள் நமது இருதயத்தில் அபிவிருத்தி பண்ணப்பட வேண்டும். இது நமது வார்த்தைகள், செய்கைகள் மற்றும் நமது எண்ணங்களின் வெளிப்பாடாக இருக்கும் என்பதின் பொருளாகும். கிறிஸ்தவன் கனிந்திருக்கிற அளவுக்கு இந்த கனிகளும் கனிந்திருக்கும். கனிகள் இல்லையென்றால் கிறிஸ்தவன் அல்ல. ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: "கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல." (ரோமர் 8:9) இந்த கிறிஸ்துவின் ஆவி, இந்த ஆவியின் கனிகள்; மாம்சீக பலவீனங்களினால் குறைத்து காண்பிக்கப்படுகிறது. மாம்சத்தின் பலவீனமுள்ள ஒரு சகோதரன் உலகத்தின் ஆவி, சத்துருவின் ஆவி மற்றும் அவரது சொந்த ஆவிக்கு எதிராகவும் எப்படிப்பட்ட நல்ல ஒரு போராட்டத்தை போராடுகிறார் என்பதை எல்லாராலும் காண இயலாது.

தேவன் மட்டுமே இருதயத்தை அறிவார். ஆகையால் விசுவாசத்தின் அளவைக் குறித்து நாம் தீர்ப்பு சொல்வதற்கில்லை. எனினும் நம்மிடத்தில் நல்ல கனிகளோ அல்லது கெட்ட கனிகளோ காணப்படுகிறதா அல்லது தங்களை கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறதா என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். நமது ஆண்டவர் கூறுகிறதாவது: "அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்; முட்செடிகளில் திராட்சப்பழங்களையும், முட்பூண்டுகளில அத்திப்பழங்களையும் பறிக்கிறார்களா?" (மத்தேயு 7 : 16) நிச்சயமாக இல்லை! முட்செடிகளும் முட்பூண்டுகளும் கெட்ட கனிகளாக. கெட்ட சுபாவத்தை சேர்ந்ததாக இருக்கின்றன: புது சிருஷ்டிகளில் தோன்றக்கூடிய கர்த்தரின் ஆவியின் கனிகள் அல்ல.

ஆனால் பெந்தெகொஸ்தே வந்தபோது, இயேசுவை முன்னரே ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அந்த சீஷர்கள் ஆவியின் கனிந்த கனிகளைஉடனேஅதிகமாகவெளிப்படுத்தி காண்பிக்க முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அபிவிருத்திக்கு நாட்கள், வாரங்கள், மாதங்கள், வருடங்கள் தேவைப்படுகிறது. இந்த காலம் வரை அவர்கள் சுபாவ மனிதர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். இயேசு சில நாட்களுக்கு முன்பாகத்தான் இப்படியாக கூறியிருந்தார். "நீங்கள் சிறு பிள்ளைகளைப் போல ஆகாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள்." யார் பெரியவனாயிருப்பான் என்பதில் அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் இருந்தது என்பதையும் முடிவாக அவர்கள் அவருடைய ராஜ்யத்தில் பங்குபெற பாத்திரரர்களாக இருப்பதற்கு அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டிய சரியான ஆவிக்கு எதிரானதாக இது இருந்தது என்பதையும் நமது ஆண்டவர் உணர்ந்து கொண்டார். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மேல் அறையில் காத்துக் கொண்டிருந்த சகோதர்கள் அந்த சமயத்தில் ஏன் ஆவியின் கனிகளை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். ஆனாலும் அவர்கள் தேவனுடைய கிருபையின் வெளிப்பாடுகளை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களுக்கும் நமக்கும் மிகவும் அவசியமாக இருந்தது. இயேசு தேவனுடைய வேலையை நிறைவேற்றியிருந்தார் என்பதையும், அவருடைய பலி நமது சார்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் தேவன் காண்பிக்கும்படியான ஏதாவது ஒரு வழி இருந்திருக்க வேண்டும். ஆவியின் கனிகள் அல்லாத குறிப்பிட்ட சில வரங்களை அருளிச் செய்து இந்த ஏற்றுக் கொள்ளுதலை தேவன் வெளிப்படுத்தினார்.

ஆதிகால சபைக்கு அந்த வரங்கள் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டன. அவைகள் அற்புதங்களாக இருந்தன. இந்த ஆவியின் வரங்களைப் பெற்ற சிலர் ஒரு மொழியையும் மற்றவர்கள் வேறு மொழியையும் பேசினார். இந்த மொழிகளை முன்னர் அவர்கள் அறிந்ததேயில்லை; சிலர் மற்றவர்கள் பேசின அந்நிய மொழிகளுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகிற வரங்களை பெற்றிருந்தார்கள். சிலர் குணமாக்கும் வரங்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். வேறு சிலர் அற்புதங்களை நடப்பிக்கும்படியான வல்லமையை பெற்றிருந்தார்கள்.

இந்த வரங்கள் மூன்று விதமான காரியங்களுக்கு பிரயோஜனமாயிருந்தன. (1) அவைகள் தேவனுடைய தயவையும்; அவைகள் கிறிஸ்து மூலம் வரப்பெற்றன என்பதையும், அவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்தார் என்பதையும் அவரது இரட்சிப்பின் முழு வேலையும் தேவனுக்கு பிரியமாயிருந்தது என்பதையும் நிரூபித்தன. (2) தேவன் இந்த ஜனங்களோடு இருந்தார் என்பதற்கு பொதுமக்களுக்கு ரூபகாரமாக இருந்தன. தாங்கள் பெற்றிருந்தவைகளை ஆராய்வதற்கு தேவனுடைய அன்பர்களை அவைகள் வழி நடத்தும். (3) சீஷர்கள் சரியான வழியை பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதற்கும் தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கும், அவர்களை வழி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கும் அவைகள் நிச்சயப்படுத்துகிறவைகளாக இருந்தன. இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் ஆதிகால சபையை ஸ்தாபிப்பதற்கு அத்தியாவசியமானவைகளாக இருந்தன. மிகவும் அவசியமாக இருந்தபோது இப்படிப்பட்ட வெளிப்பாடுகள் அந்த சமயத்தில் வந்தன. ஆதிகால சபை நம்மைப் போல விசுவாசித்து நடக்க முடியவில்லை. காணக்கூடியவைகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டன. அந்த அளவுக்கு அவைகள் வழங்கப்பட்டன. ஏனெனில் அவர்களுக்கு வேதாகமம் இல்லாதிருந்தது. இப்படிப்பட்ட வாய்க்கால்கள் மூலமாக அல்லாமல் வேறு வழியில் அவர்களுக்கு போதனைகள் கிடைக்கவில்லை.

பரிசுத்த பவுல் இன்றைய பாடத்தில் இந்த காரியத்தை விளக்குகிறார். அவர்கள் கூடி வந்தபோது, ஒருவர் ஒரு அந்நிய பாஷையில் பேசுவார். சபையில் இன்னொரு இடத்திலிருந்து ஒருவர் எழும்பி, "அந்நிய பாஷை" வரம் மூலமாக பேசிய அந்நிய மொழிக்கு தனது சொந்த வல்லமையினால் அல்லாமல், தேவ வல்லமையினால் அதன் அர்த்தத்தை கூறுவார். இது சகோதரர்களை ஒவ்வொரு நாளும் விசேஷமாக வாரத்தின் முதலாம் நாள் ஒன்றாக ஈர்த்தது. அவர்கள் ஐக்கியத்தையும் போதனைகளையும் விரும்பினார்கள்; இந்த வழியில் அதை பெற்றார்கள். அந்நிய மொழியில் சொல்லப்பட்;ட செய்திகளுக்கு அர்த்தம் சொல்லி தேவன் வழிநடத்தினார்.

இப்படியாக அந்த காலத்தில் அவர்கள் போதனைகளை பெறக்கூடிய இந்த வழியில் மட்டும் தான் தேவன் அவர்களுக்கு போதித்தார்; ஆனால் தற்காலத்தில், அப்போஸ்தலர் காலத்திலிருந்து போதித்த முறைக்கு வித்தியாசமான வழியில் அவர் அவரது பிள்ளைகளுக்கு போதிக்கிறார். அந்த போதனைகள் இனி தேவையில்லை. ஆகையால் அது கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக இன்னும் மேன்மையானவைகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். கர்த்தருடைய வசனங்கள், உவமைகள், கருகலான கூற்றுக்கள் முதலானவைகளைப் பற்றிய சுவிசேஷங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் புதிய ஏற்பாட்டின் நிருபங்களையும், பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களின் அப்போஸ்தலர்களின் எழுப்புதலான கருத்துக்கள் ஆகியவைகளை நாம்

பெற்றிருக்கிறோம். இன்னும் பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்களையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இது குறித்து அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: “நாம் இருளுள்ள ஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற விளக்கைப் போன்ற அவ்வசனத்தைக் கவனித்திருப்பது நலமாயிருக்கும்.” (2 பேதுரு 1:19)

நமது அனுபவம் மேன்மையானது

இந்த தெய்வீக கிருபையின் உதவியினால், தேவ மனிதனாகிய பரிசுத்த பவுல் அறிவிக்கிறதாவது: “எந்த நற்கிரியையும் செய்ய தகுதியுள்ளவனாகும்படி அருளப்பட்டிருக்கிறது.” இந்த வாய்க்கால்கள் மூலமாக பரிசுத்த ஆவி சபைக்கு போதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆவியின் வரங்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவசியமாக இருந்தன. அந்த வரங்களுக்கு பதிலாக, ஆவியின் கனிகளை, தேவனுடைய தயவின் சாட்சியமாக, நல்வழியில் நமது முன்னேற்றத்திற்காக நாம் இப்பொழுது பெற்றிருக்கிறோம். ஆதி சபையைக் காட்டிலும் கர்த்தரின் அறிவொளி நமக்கு அதிகம் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில் நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம்.

பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகளின் இந்த சகல வேறுபாடுகளும் பல ஆவிகளை குறிக்காதபடி, சபை முழுவதும் கிரியை செய்கிற, கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரத்தில் பல்வேறு அங்கங்கள் அனைத்தையும் கட்டுகிற ஒரே நோக்கத்திற்கான ஒரே ஆவியைக் குறிக்கிறது என்று பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: “கிரியைகளிலேயும் வித்தியாசமுண்டு, எல்லாருக்குள்ளும் எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற தேவன் ஒருவரே... ஒருவனுக்கு ஆவியினாலே ஞானத்தை போதிக்கும் வசனமும், வேறொருவனுக்கு அந்த ஆவியினாலே அறிவை உணர்த்தும் வசனமும், வேறொருவனுக்கு அந்த ஆவியினாலே விசுவாசமும், வேறொருவனுக்கு அந்த ஆவியினாலே குணமாக்கும் வரமும், வேறொருவனுக்கு அற்புதங்களைச் செய்யும் சக்தியும், வேறொருவனுக்கு தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலும், வேறொருவனுக்கு ஆவியை பகுத்தறிதலும், வேறொருவனுக்கு பற்பல பாஷைகளை பேசுதலும், வேறொருவனுக்கு பாஷைகளை வியாக்கியானம் பண்ணுதலும் அளிக்கப்படுகிறது.”

“நீங்கள் அனைவரும் ஒரே சரீரமாக இருக்கிறீர்கள்”

சபையில் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையையும் அவர்களது தலையான கர்த்தருடனான ஒற்றுமையையும் பரிசுத்த பவுல் அடிக்கடி, குறிப்பாக இந்த பாடத்தில் முன்னே வைக்கிறார். வரக்கூடிய ராஜ்யத்தில் ஊழிய மகிமைக்கு தயார்படுத்துவதற்காக, அவர்களது பரஸ்பர நலத்திற்கும், ஆவிக்குரிய நன்மைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஒத்துழைக்க வெவ்வேறு வரங்கள் வெவ்வேறு சரீர அங்கங்களுக்கு சக்தியை அளித்தன என்று அவர் காண்பிக்கிறார். மனித சரீரம் ஒன்றாக இருந்தும் அவயவங்கள் பல இருந்து அனைத்தும் தலையின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது போல, கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலும் அவ்வாறே இருக்கிறது என்று அவர் கூறுகிறார். சபை ஒரே சரீரமாக இருக்கிறது. ஆனால் அநேக அங்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அனைவரும் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் கட்டுப்பாட்டில் தெய்வீக கிருபைகளினாலும், சத்திய வசனத்தினாலும் சத்திய ஆவியின் மூலமாக இயங்குகிறார்கள். சபை அமைப்பின் நோக்கம் உலகத்தை மனந்திருப்புவது அல்ல, எதிர்கால ஊழியத்திற்காக தன்னையே உயர்த்திக் கொள்ளவும், தயார் படுத்திக்கொள்ளவும் ஆகும். ஆனால் உலகத்திற்கான ஊழியம் சரியானபடி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே, சபையானது அபிவிருத்தி அடைந்து, நிரூபிக்கப்பட்டு, தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, முதலாம் உயிர்தெழுதலில் ஒரு பங்கை பெற்று மகிமையடைய வேண்டும்.

மிகவும் தலைச்சிறந்த வழி

வெவ்வேறு சரீர அங்கங்கள், மற்ற ஒவ்வொருவரின் அபூரணத்தையும், பெலவீனத்தையும், குறைவுகளையும் ஈடு செய்து மொத்தமாக சரீரத்தின் நலன்களை மட்டுமே தேடுவதற்கு எப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று பரிசுத்த பவுல் இந்த அதிகாரத்தில் மேலும் கூறுகிறார். சபையில், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பிளவுகளோ, பிரிவினைகளோ, சபை பிரிவுகளோ இல்லாமல் சகல அங்கங்களும் ஒருவர் பேரில் ஒருவர் அதே அன்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். சபைப் பிரிவின் அன்பும் சபைப்பிரிவின் பெருமையும் அறியப்படாதிருக்க வேண்டும். அதே போல ஏதாவது ஒரு அங்கம் பாடுபட்டால் அனைவரும் அனுதாபம் கொள்ள வேண்டும். தேவன் வெவ்வேறு அவயவங்களை சரீரத்தில் வைத்தார் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். முதலாவது அப்போஸ்தலரையும் இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளையும் அல்லது பிரசங்கிகளையும், மூன்றாவது போதகர்களையும், பின்பு அற்புதங்களையும், வரங்களையும், ஊழியங்களையும் பலவித பாஷைகளையும் தேவன் ஏற்படுத்தினார். கர்த்தர் எல்லாருக்கும் ஒரேவிதமான ஊழியங்களைக் கொடுக்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தான் பெற்றிருக்கிற திறமையை உண்மையுடன் பயன்படுத்த நாடவேண்டும். இந்த வரங்களை பயன்படுத்தும்போது நாம் அப்பியாசப்படுத்த எது சிறந்ததாக இருக்கிறதோ, அதை நாட வேண்டும்.

அப்போஸ்தலர் இன்னும் கூறுகிறதாவது: இந்த வரங்களை காட்டிலும், “இன்னும் அதிக மேன்மையான வழியையும் காண்பிக்கிறேன்.” இதைத் தொடர்ந்து (அதிகாரம் 13) அவர் அறிவிப்பதாவது: இந்த வரங்களை ஒருவர் பெற்றிருந்தாலும். முழுமையான பாடுகளை அனுபவிக்க வேண்டும். இந்த வரங்களோடு ஆவியின் கனிகளை அபிவிருத்தி பண்ணுவது அவசியமாக இருந்தது. நாம் தீர்க்கதரிசன வரத்தை உடையவர்களாயிருந்து, சகல இரகசியங்களையும் சகல அறிவையும் அறிந்தாலும், சகல விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும், அன்பு – ஆவியின் மாபெரும் கனி – இல்லாவிட்டால் நாம் ஒன்றுமில்லை. மேலும் அவர், வரங்கள் ஓய்ந்து போகும், ஆனால் ஆவியின் கனிகள் நித்தியமாக நீடித்திருக்கும் என்று அறிவிக்கிறார்.

ஆவியின் கனிகள் இல்லாமல் நாம் ஒன்றுமில்லை. “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று நாம் ஜெபித்துக்கொண்டும் காத்துக்கொண்டும் இருக்கிற மகிமையான மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் பங்குபெற முடியாது என்பதை நினைவு கூருவது நாம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதங்களில் முக்கியமானதாக இருக்கிறது.